

JÁSZAPÁTI ÉS VIDÉKE.

Társadalmi és közgazdasági hetilap. — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:		Felolós szerkesztő:	Egyes szám ára 20 fillér.
Egész évre	8 kor.	ifj. Imrik József.	Nyilttér soronként 40 fill.
Fél évre	4 "		Kéziratokat vissza nem adunk.
Negyed évre	2 "		

Az ipartörvény revíziója.

A kereskedelmi miniszteriumban most dolgoznak az ipartörvény revíziójáról szóló törvényjavaslat tervezetén s mihelyt ismét munkaképesse fog válni a törvényhozás, a nagy érdeket felölő törvényjavaslat az országgyűlés elé fog kerülni.

Égető szükség van már erre a törvényre. A magyar ipar elmaradottsága s különösen az ipari termékek értékesítésének nehézségei főleg e törvény hiányára vezethetők vissza. Mondhatni, évtizedek óta nem hoztak nagyobb szabású ipari törvényt, dacára annak, hogy az ország fejlődése, gyár- és ipar terjeszkedése és a munkás viszonyok gyökeres változása, valamint az Ausztriával való vámközösség és a kereskedelmi szerződések ezt már hosszú idő óta sürögösen követelik.

Az új ipartörvényről sok és hasznos új ást várunk és kívánunk. Mindenekelőtt konzervatívumot, a mostanában dúló féktelen szabad versenyvel szemben. A kontárok egész raja élőködik most a magyar kisiparon.

Emberek, akiknek fogalmuk sincsen valamely mesterségről, akik azt soha nem tanulták, maguk mellé vesznek val mi kitanult legényt, s megkapják a hatóságtól az iparigazolványt. Az ilyen ember azután a legpiszkosabb konkurrencziát csinálja a tanult iparosnak. Hát mért inaskodott, tanult és küzködött az iparos a képzettségéért, ha a tanulatlan kontár bármikor a nyakára nőhet a törvény túlzott liberalizmusa folytán? Bizony sokkal célszerűbb és helyesebb volt valamikor a cézrendszer, mely a tanulatlan kontárt kizárta az iparosok köréből. Elvárjuk az új törvénytől, hogy véget vessen e méltánytalan állapotnak és szigorú kiegészítéshez kösse az iparigazolvány kiadását. Aki nem tanult mesterember, az ne is lehessen mesterember, éppen úgy, mint ügyvéd, tanár, orvos vagy mérnök nem lehet az, a kinek nincsen diplomája. Az iparos számára sem szabad más mértékkel mérni, mint a diplomás ember számára.

Elvárjuk az ipartörvénytől azt is, hogy rendezze az állami, törvényható-

sági és községi szállítások dolgát is abban az irányban, hogy a kisiparos, ahol csak lehet, elsőséggben részesüljön a közszállításoknál. Itt is azt tapasztaljuk ugyanis, hogy egyes iparcikkek szállítását olyan vállalkozók nyerik el, akik nem iparosok, ellenben iparosoktól vásárolják a szükséges cikkeket s miután ők a helyzet urai, kényük, kedvük szerint nyomják az árakat.

A munkás és munkaadó közötti viszony gyökeres rendezését is követeljük. Manapság, mikor országszerte szervezkednek az ipari szédmunkások s a munkaadóval szemben olyan hatalmat képeznek, amelylyel mindenképpen számolni kell, a nap nap után szaporodó sztrájkok idején törvényesen kell megállapítani a munkás és munkaadó jogát és kötelességet.

A bérfizetés módjára, a munkás-szerződésekre és az akkord-munkára nézve külön paragrafusokra van szükség, továbbá arra, hogy munkásoknak a munkaadókkal való poróskodése dolgában a lehető legrövidebb idő alatt ítélhessen a bíróság, mert a sze-

T Á R G Z A.

Közös sors.

Irta: Cserni Béla.

(Folytatás.)

Mikor Dezső oly szenvedélyes szavakkal elvált tőle, a leány azt hitte, hogy az ifju vissza fog térni. De bizony nem jött az vissza oda, hol szerelmét kigunyolta, egyéniségét porig aláza s mindezt egy leány, a kiért rajongott, a kinek ifju szívét, törekvő életét feláldozni akarta, kiért képes lett volna mindent odadobni, hogy boldoggá tegye, hogy boldognak láthassa. . . . Hiába való volt tehát a szerelmes kis leánynak epedése, hiába voltak könnyei, a rosszul számított játék tán örökre elválasztotta tőle Dezsőt. S a lányka a szerelem extázisában mindig csak felőle álmodott. Ó, hogy megbánta tettét, a miért azon a nyári reggelen kacagással kiützte az ifjut a világba. Kiützte, pedig szerette. De önfejűségével azt gondolta, hogy pajzán kedveskedésnél, ingerkedésnél,

nem egyéb egész beszélgetésük. Ó nevetett, Dezső vérgig sértve volt és mégis mind a kettő szeretett.

Csakhogya a nő másképp szeretett, mint az ifju. Az első kérőjének odanyújtotta kezét; szívét is? . . . Az Dezsőé volt. Margit azért ment férjhez, mert ezzel remélte, hogy azokban a körökben, melyekben mindkettőjük élt, valaha találkoznak. S még se találkoztak. Dezső kerülte Margitot, mert szerette és Margit hiába kereste őt, pedig szerette.

A két csillag kergette egymást szüntelen. Dezső nem akart megjelenni Margit előtt, kis embernek gondolta magát. Pedig már akkor a leány férjhez ment, ő már megyei főjegyző volt. Ugy fájt lelkének az a tudat, hogy Margit másé, de megvigasztalódását abban kereste, hogy Margit még azt sem érdemli meg, hogy reá gondoljon, hisz nem szerette soha, csak játszott kesergő szívvel. Hiába való erőlködés volt mindez, a leány képét nem tudta szívéből kitépni. Az a nagy fogadás, mit Margitnak egyetemi hallgató korában tett, nem engedte bénulni akaraterét, dacára annak, hogy szerelmében megszünt remélni. De volt még egy más, sokkal erősebb ösztönzője: a büszkeség. Tovább, tovább; soha meg nem állni! Ez volt a vezérszava. Hadd lássa az asszony, hogy a

kimondott szónak teljesülnie kell. S hogy ezt annál jobban tehesse, elkerülte Margitot, ne is találkozzék vele soha, hisz hiába való volna, a megszakított álomnak folytatása ugy se lehet többé.

Mikor alispánná való megválasztásának hírért megkapta, ugyanakkor adott át neki a megyei hajdu egy fekete szegélyzetű lapot, mely Margit férjének haláltudósítása volt.

Dezső megremegett. Hát a sors utai így keresztezik át előre kigondolt számítását. Ó ez asszony előtt büszkén akart megállani és ezt mondani neki:

— Lásd, már nem vagyok gyermek, bohó, poéta! Ha enyém lettél volna, mint örülhetnél annak, a minek én nem tudok örülni!

S most! . . . Alig tudja ezt tenni. Vigasztalni kell a szegény özvegyet, ha megjelenik előtte bánatos arcczal, könnyező szemekkel. Hiába! A szerető szív ezt sugallja a büszkeség démona ellenében.

Igy gondolkozott az alispán, midőn utolsó látogatója is eltávozott. Nyugtalanul lépegetett szobájában.

Büszkesége vívódott szerelmével. Vajjon, melyik lesz a győztes?

* * *

gény munkás ember nem várhat sokáig a pénzére.

Aztán itt van a munkásvédelem. Ahány bíróság és ahány törvényes fórum van Magyarországon, mindegyik kenyekedve szerint fogja fel a munkaközben baleset által sújtott munkás ügyét. S míg az egyik bíróság igazat ad az igaztalan követeléseket támasztó munkásnak, addig a másik a munkaadóval nyeret meg a pört akkor, mikor az igazság a munkás részen van. S így történik azután, hogy ilyen ügyekben az alsóbb és felsőbb bíróságok egymásnak homlokegyenest ellenkező ítéleteket hoznak.

A kötelező munkás-baleset biztosítást is követeljük akár az ipartörvény keretében, akár azon kívül. E humanus reform, mely a külföld államaiban meg van honosítva, nagy hivatást fog teljesíteni.

Ugyancsak kívánjuk a díjtalan állami munkaközvetítést is. A budapesti ingyenes munkaközvetítő elég szépen prosperál s ez biztosítékot nyújt arra nézve, hogy a vidéki központokban is be fognak válni az ingyenes állami munkaközvetítők.

Erdősi Dezső

H I R E K.

Olvasóinkhoz. *Felkérjük azon t. olvasóinkat, kiknek előfizetésük f. hó 15. lejárt, hogy azt, az idemellékelt postulatványon minél előbb megújítani szí-*

veskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék.

A kiadóhivatal.

Rákóczi ünnep Jászdózsán. Jászdózsa hazafias lakossága f. hó 25-én ünnepelte a nagy kuruczfejedelem emlékét. Az ünnep fényét emelte Okolicsányi László orsz. képviselő jelenléte, kiért a délutáni órákban lovasbandérium, s hosszú kocsisor ment az árok-szállási határig. A képviselő a parochiára szállott, a honnan először a gazdasági olv. kör helyiségébe ment, s ott beszédet tartott az egybegyűlt polgárságnak. Innen a kaszinóba hajtatott, s az ünnepély megkezdődött. Először a jászdózsai férfikar adott elő három régi kurucznotát hatásosan. Utána az illusztris vendég, Okolicsányi László képviselő ünnepi beszédében gyönyörű szépen méltatta a nagy fejedelem történelmi szereplését és szereplésének jelentőségét. A beszéd a nemzeti érzés s a szabadságszeretet glorifikációja volt s óriási hatást keltett. Azután „Czinka Panna hallgatója” következett, melyet Révfy Károly hegedült s kévfy Lajos zongorán kísért. Ezt követte Varadi Antalnak gyönyörű költeménye „Rákóczi Rodostón,” (melodramai zenéje Abrányi Kornél.) melyet Bathó Béla szavalt remekül, zongorán kíséte Révfy Lajos, gondorkán pedig Révfy Károly. Ezután Breznyak Gábor lepett a dobogóra s hatásosan szavalt Arany Jánosnak „Rákócziné” ez szívreható költeményét. A minden ízében sikerült ünnepélyt a férfikar zárta be Huber K. szabadságdalával. Az ünnepélyt reggelig tartó táncz követte.

Uj jogtudor. Pataky István helybeli ügyvédjelöltet f. hó 21-én avatták fel a jog- és államtudományok doktorává a kolozsvári Ferencz József tudomány egyetemen. Örömmel adjuk e hírt olvasóink tudomására s őszintén üdvözljük a tehetséges fiatal embert.

Huszár Károly fővárosi lapszerkesztő, a keresztényszocialista-eszmék lelkes bajnoka, a múlt héten két napon át községünkben időzött. November 22-én vasárnap délután 3 órakor többek felkérésére a kisjárás körben szabad előadást is tartott a szocziá-

lis reformok szükségességéről, nagy hatást keltve a szép számú hallgatóság körében.

Adományok a jászszentandrás templom részére. A következő levelet kaptuk: Tiszteletes Szerkesztő Ur! Tisztelettel nyugtázom a f. hó 10. óta a jászszentandrás templom berendezésére máig hozzám beérkezett kegyes adományokat:

Kasza Márczella 20 kor, Farago Emánuelné 4 kor, Kóczian Márta 1 kor, ifj. Bordás Ignác 2 kor, Bartus Ignác 2 kor, Budai Ignác 5 kor, Kóczian Ferencz 5 kor, Bódis Gy. István 8 kor, Szikszai Péter 60 fill, Nagy M. Sándor 2 kor, Tribik László 3 kor, Agócs Julianna 1 kor, Rédei Anna Oláh Balázné 6 kor, Jászvidéki takarékpénztár (Jászapáti) 30 kor, Lóvy Emil (Jászapáti) 10 kor, N. N. (Jászapáti) 1 kor, Tóth József 10 kor, Kóczian József 3 kor, Csikós József 1 kor, Jezsoviczki Antal 10 kor, Tösér D. Ignác 2 kor, Kelemen József 40 fill, Nagy Gergelyné 40 fill, Bordás Bálint 7 kor 24 fill, Balladó Balázs 2 kor, Kovács B. Balázné 10 kor, Dámtsa Sándor (Szolnok) 2 kor, Terjék István + kor, Sedon Pál 4 kor, Kovács Mihály 4 kor, Kókai Emánuel 4 kor, Tóth Antal 4 kor, Kovács Gaspár (Jászkisér) 1 kor, Krsznát Eszter (Jászkisér) 1 kor 72 fill, Pallagi János 1 korona. Jászszentandrás 1903. november hó. Tisztelettel Kovács Mihály plebános.

Dózsa József, helybeli kereskedő, f. hó 21-én ünnepelte meg üzletének huszonhat éves fennállását. Ez alkalomból a jubilans vendégszereto házanál fényes lakoma volt, melyen huszonhat éves munkásságának örvendő tanúi: a jó barátok s a jó ismerősök szeretettel ünnepelték a köztiszteletben es közbecsülésben álló szíves házigazdat. Vagó Pál festőművész, a társaság illusztris tagja, gyönyörű felköszöntőjében szellemesen és hatásosan rajzolta meg azt az előkelő helyet, melyet a modern társadalmi életben a kereskedő munkája és intelligenciája révén megszerzett magának s érdekesen bizonyítva ennek örvendő következményeit a többi társadalmi osztályokra való hatásában, szép szavakban kívánt erőt és szerencsét az ünnepeltnak a további sikeres munkálkodáshoz. Utána még sok szép köszöntő hangzott el a kedves estén, mely a jó cigány muzsika s a pompás hangulat hatása alatt oly kedé-

IV.

Az alispán szobájában nyolcz órát verte a fali óra, a mikor a délczeg ember megállt az ablaknál és kibámult a sötét estébe. Így észre sem vette, hogy az ajtó felnyílik és egy talpig gyászba öltözött hölgy surran be azon csendesesen. A nő megáll az asztal előtt, nézi elmélázkodva a délczeg embert.

Dezső csak bámul ki az ablakon és könyei végigfolynak arcán. Susogó hangon beszél egy képzelt alakhoz.

— Margit! Miért nem szerettél? Mily boldog volnék most, ha szerettél volna. . . De bus, rideg az én magányom nélküled.

E szavak után a férfiú, a vasférfiú elkezdt csendesesen zokogni.

— Margit! Édes Margit! . . .

A nő sápadtan áll ideig, majd ingadozó léptekkel megindul a férfiú felé. Picziny kezeit ráteszi annak vállaira és fuldokló hangon rebegi:

— Eljöttem, Dezső. Ünnepel mindenki, én is hadd kívánjak neked boldogságot.

A férfiú megrezzenve fordul hátra.

— Ki beszél itt?!

S ekkor megismeri a nőt, kinek két szép szeme néz rá, mint két égő karbunkulus.

— Margit! — suttozja Dezső.

A nő nem szól semmit, hátraveti arcáról a fátolyt. Szemeiben két fényes könyecsepp ragyog.

A férfiú odalép Margithoz.

Jó estét, Margit! Miért jött ide?

— Boldogságot kívánni önnek! — szólt suttozva.

— Boldogságot? . . . Nekem? . . . Számomra nem terem ily álmatag kék virág. Az el van temetve a nádréti kalászrétek susogó ölébe és onnan nem is kél ki többé.

— Ne mondja azt! — zokogott a nő.

— Miért ne mondanám? A mi egyszer elmúlt, vissza nem jöhet. Nem is kerestem én boldogságot; hírnév, dicsőség, ünnepeltetés után vágyott kebelem. Megkaptam ezt cserébe a boldogságért. És most látja asszonyom, mi vagyok? Es kacagjon ki most is, mint akkor, midőn semmi se voltam még.

A nő csendesesen zokogott. A férfiú pedig folytatta:

— Miért nem kacag? Miért sir? Azt hiszi tán, hogy a sirjában nyugvó boldogságot a könnyek visszahozzák? Hiu kívánság. Ne érzékenykedjek. Törölje le könnyeit és örüljön hát azon, hogy már valami vagyok. Nem, nem kérek ennyit se, csak egy mosolyt; hisz szívből csak az örülhet látszatos szerencsénknek, a ki szeret bennünket.

— S ha szeretnélek?! — mondá a nő.

A férfiú kesernyén mosolygott.

— Szeremél? . . . Megengedem. Én is szeretlek; de szerelmünk nem egyesülhet. Pedig volt idő, midőn megérthettük volna egymást, de te egy kacagásoddal szétépted a szerelem bűvös lánczát és most már nincs és nem is lesz pillanat, melyben visszasírhatsz azt, a mit egyszer elvesztettél. De ugy van az ember; míg játszva eldobja magától azt, a mi szívének legkedvesebb, elvesztése után tudja meg csak annak becsét. Így volt velünk is. Te aztán kerested az utat, hol boldogságot reméltél találni; én vérző szívvel jártam a magasba vezető örvényeket. Miért kellett most találkozunk? . . .

Én megkaptam osztályrészemül az egész életre valót és ha te elvesztetted a tiedet, légy boldog, ha massal nem, enyémnek tudatával. De együtt nem, utunk örökre elvált. Az a kacagás a válaszfal szíveink között. Mert szerelmemet elveszthettem, de büszkeségemet nem dobtam senki lábaihoz, hogy kacagjon rajta és kacagva eldobja!

— S a büszkeségért feláldozza jövő életének boldogságát?

— Nem, Margit, azt nem teszem. Tíz év alatt megtanítottam lelkemet, hogy ne vágyódjék a földi boldogságok után. Ezt az életet se ön, se más nem tudja megváltoztatni. Távozzék el tőlem azzal a tudattal, hogy sajtó szívem szereti, de boldoggá nem teheti önt; nyugodjék meg abban, hogy kegyed is szeret, de üdvöt adni nem tud nekem. Tán így az élet tühretőbb leend mind a kettőnkre nézve. Mind a ketten siratunk egy eszményképet, mely előtt imádkozunk, mely egyedül csak gondolatban emeli föl szívünket. Ez a közös fájdalom meggyógyítja szívünk sebéit, ez lesz a mi boldogságunk. De ne keressük fel egymást soha. Eleg vagy a világ arra, hogy két üstökös sohase találkozzék, ha egyszer elvált. Válgunk el úgy, mint jóbarátok. Isten önnel, Margit! . . .

A nő nem szólt többet. Letörölte könnyeit és támolygó leptekekkel hagyta el a szobát.

A férfiú pedig nézett utána hosszan, sokáig . . . és csendesesen mormogta:

— Volt, nincs és nem is lesz — soha!

lyesen telt el, hogy bizonyára sokáig kellemes emléke marad a jelenvoltaknak.

A jász-kun redempcióról szóló hatalmas munka, melyen Kele József dr. megyei árvászéki ügyész a jász-községek megbizásából teljes féleven át dolgozott, nem sokára elkészül s a karácsonyi könyvpiacson már meg is jelenik. A mű 6 koronáért minden könyvkereskedésben kapható lesz.

Menyasszonyok figyelmébe. Tausky J. fia általános ismert pozsonyi cégnek utazói az ország minden részében folyton uton vannak, Ruha- és fehérnemű kelegye beszerzése alkalmával nagyon ajánlatos tehát Tausky céghez fordulni, hogy utazóját rendkívül dúd tartalmu, a legujabb és legizlesebb modelleket tartalmazó mintagyűjtemény előterjesztésére utasítsa. Az utazó látogatása kötelezettséggel nem jár.

Felhívás. A felső és alsó jász-sági rk. Tanító Egyletnek az idén Jászósán tartott közgyűlése határozatához képest tisztelettel felkérjük az egyes községek Tekintetes Tantestületét, hogy tanköteleseiknek iskolába járása és mulasztásáról, általán mint gazdálkodást üzö községek gyermekeinek iskolázásáról, a lefolyt tanév-ből számszerű adatokkal kimutatást készíteni, s azt, a helyi viszonyoknak legmegfelelőbb iskolázási rendszerre vonatkozó véleményével együtt, feldolgozásra, hozzánk még új év előtt beküldeni sziveskedjék.

A fél napi igazolt és igazolatlan mulasztások összegének kimutatása mellett kérjük őszinte kifejezését annak: vajjon a mulasztások feltüntetésénél és igazolásánál voltak-e s mennyiben tekintettel a helyi gazdasági viszonyokra?

Ezekhez képest kérjük kiegészíteni utólag azon jelelntéseket is, melyek már beküldettek.

Mély tisztelettel s hazafias üdvözléssel vagyunk.

Jászárokszálláson, 1903. nov. 21.

kész szolgálai:

Sipos Géza plebános, Stipula Bertalan, Kovács László tanítók.

Elszámolás. Pethes Tibor ur, a helybeli Korcsolya Egylet titkárja, felkért bennünket, hogy tegyük közzé az elmúlt 1902-1903 évi korcsolya idényre vonatkozó elszámolását. E kérésre készségesen tudatjuk, hogy az említett idény alatt 30 személyjegy és 3 családjegy után befoly 75 K. bevétel; ezzel sziben felmerült 21 K. 04 f. kiadás s így a pénztári maradvány 53 K. 96 f., mely összeg a nagypál-tón létesítendő új pályá ásátási munkálataira lett fordítva.

Tűz. Folyó hó 24-én délután 4 órahór Tajti Bálint helybeli lakos felvégi szerűskertjében egy nagy kazal szalma kigyulladt. A tüzet hamarosan eloltották s így nagyobb veszedelem nem lett s a tulajdonos kára is csak jelentéktelen.

Veszekedések fenyés nappal. Nincs olyan hét, hogy panasza nélkül lezárhatnánk lapunkat s nincs oly hét, hogy ez a panasza ne a községi rendőrség ellen szólna. Most megint az történt, hogy három napon egymás után, a déli órákban óriási cigányveszekedések és veszekedések folytak le a nagyvendéglő előtt. Már egyszer felhívtuk ezekre a csunya dolgokra a hatóság figyelmét, de úgy látszik, hiába. Ismételten megteszük kö-

telességünket s kérjük, hogy akadályozza meg ezeket a gyalázatos botrányokat bármi uton-módon is, mert azok már még se valami nagyon illenek Jászapáti főterére.

A szolnoki m. kir. dohánybevaltó felügyelőség hivatalos órái hétköznapokon: reggel 8-tól délután 1-ig, vasár- és ünnepnapokon pedig reggel 9-től 11-ig fognak ezentul megtartatni.

Dohánybevaltási határidő. A m. kir. központi jövedéki igazgatóság a dohánytermékek bevaltásának határidejéül a jászkiséri m. kir. bevaltóhivatal részére az 1904. évi január 4-től február 29-ig terjedő időt tűzte ki.

Végre valahára! Folyó hó 24-én délelőtt örvendetes hír érkezett a helybeli község házára telefonon. Az alispáni hivatal tudatta, hogy a belügyminiszter megengedte a vasárnap apáti vásárra a hasított körmű állatok felhajítását. Kilencz hónap után tehát végre mégis szabad a vásár! Tudatjuk tehát mi is, hogy a nov. 29-én és 30-án tartandó országos vásárra a veszmentes helyekről mindenféle hasított körmű állat felhajtható.

5980 szhoz,
1903.

Hirdetmény.

A jászapáti kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság 1903 évi november hó 15-én 5980 sz. a. kelt végzésével kiküldött bizottság közhírré teszi, hogy **Alsószentgyörgy** községre vonatkozólag az 1886: XXIX. 1889: XXXVIII. és az 1891 XVI. t.-cikkek értelmében szerkesztendő telekkönyvi betétek készítésének munkálata folyamatba tétetvén, a nevezett községben a helyszini eljárás és pedig az 1891: XVI. t.-cz. 9. §. értelmében első sorban az azonosítás **1904 évi január hó 2-án** és ennek befejeztével a további bizottsági eljárás fog kezdődni.

Ennélfogva felszólítanak:

1. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt a kizűzött határnapon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel;

2. mindazok, a kik valamilyen ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, hogy a tulajdonjog telekkönyvi bekebelezését a kizűzött határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézett szabályszerű beadvány útján kieszközöljék, vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírásra az 1886: XXIX t.-cz. 15-18. §-ai és az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogait ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek; és

3. azok, a kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztését kérelmezzék, illetve, hogy törlesztési engedélyt nyilvánítsa végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Jászapáti, 1903. évi november hó 25-én.

A tlkvi betétszerkesztő bizottság,

Schmidt Béla Dr. Kökényesdy Elek
betétszerkesztő. kir. albiro.

VIDÉKI TAKARÉKPÉNZTÁRI RÉSZEKRE,
SORSJEGYEKRE, ÁLLAMPAPIROKRA
KÖLCSÖNT
ANNYI KÉRTVEK VISSZAFIZETÉSI FELTÉTELEK HELLETT.
FELVILÁGOSÍTÁSUNK INGYENES.
HECHT BANKHÁZ
BUDAPEST, FERENCZIEKTERE 6.

509 szám.

1903. végrh.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a jászapáti kir. járásbíró ságnak 1903 év V. 244 számú végzése következtében **Varga Lőrincz** ügyvéd, beregszászi lakos javára **Fischmann Ignác** ellen 400 K. s járuléka erejéig 1903 évi július hó 2-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2563 korra becsült következő ingóságok, u. m.: butorok, cementgyári berendezés, cementslapok és stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a jászapáti kir. járásbíró ság 1903-ik évi V. 244/2 számú végzése folytán 200 kor. hátr. tőkekövetelés és eddig összesen 82 kor 60 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig **Fischmann Ignác** lakásán és cementgyárában Jászalsószentgyörgyön leendő eszközlésére **1903 évi december hó 11-ik napjának délelőtti 10 óra** határidőül kizűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX t.-cz. 107. és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amenyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Jászapáti, 1903. november 22.

Szvittek Ferencz
kir. bir. végrehajtó.

555 szám.

1903. vhtó.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a jászapáti kir. járásbíró ság 1903. V. 177/3 számú végzése következtében **Dr. Friedvalszky János** ügyvéd által képviselt **Káldi F. Mihály** javára **Talás F. Mátyás** ellen 56 K. s jár erejéig 1903 évi szept. hó 30-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 980 K. rabecsült következő ingóságok, u. m.: termények, lovak, kocsik stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a jászapáti kir. járásbíró ság 1903-ik évi V. 177/3 számú végzése folytán 56 kor. tőkekövetelés ennek 1903 évi április hó 14 napjától járó 5 % kamatai és e dig összesen 109 kor. 56 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig előbb **Talás F. Mátyás** lakásán, utóbb pedig a község házánaál Jászladányon leendő eszközlésére **1903 évi december hó 9-ik napjának délelőtti 10 óra** határidőül kizűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amenyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX t.-cz. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Jászapáti, 1903 évi november hó 22-én.

Szvittek Ferencz
kir. bir. végrehajtó.

